

DOMOVSKÝ ZPRAVODAJ

DS A DZR

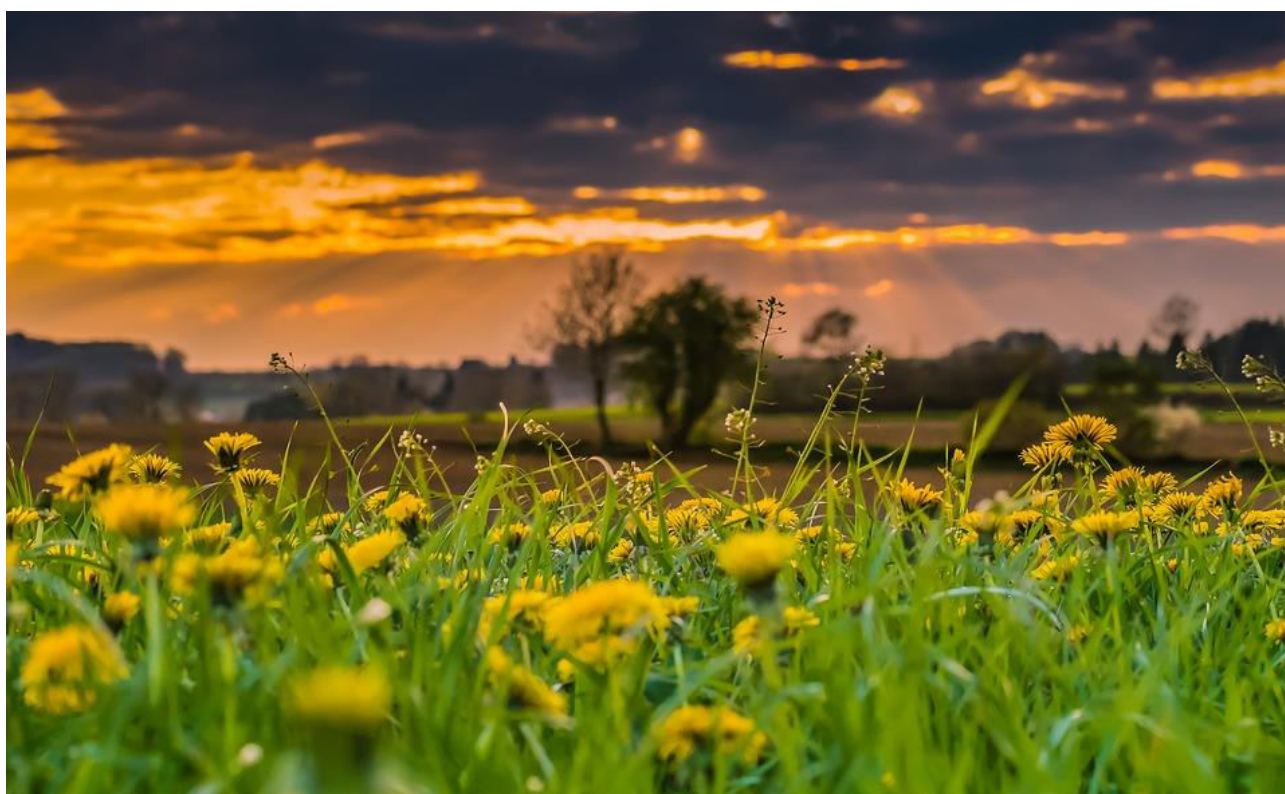
zábava na dosah

LÉTO 2018

číslo 20.

Neprodejné, slouží pro interní potřebu DS a DZR

PO PŘEČTENÍ PŘEDEJTE PROSÍM DALŠÍMU ČTENÁŘI



„Když je ti zle, naslouchej přírodě. Její ticho tě vyléčí líp než milion slov.“

Vydává:

Domov pro seniory Loučka, příspěvková organizace

Loučka 128

Domov se zvláštním režimem Loučka

Loučka 119

Újezd u Valašských Klobouk 763 25

reditel@dsloucka.cz

www.dsloucka.cz

ÚVOD	2
SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ DS	3
SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ DZR	6
VAŠE PŘÍSPĚVKY	8
SOCIÁLNÍ KOUTEK	11
NAŠE ZDRAVÍ A MY	12
ZÁBAVA A VOLNÝ ČAS	13

ÚVOD

Milé dámy a pánové, milé kolegyně a kolegové,

Před několika dny jsme společně vstoupili do krásného letního období. Letní období je na rozdíl od zimy obdobím s nejdelšími a nejteplejšími dny. Slunce svítí většinu dne a stmívání trvá velmi dlouho. Země obíhá kolem Slunce v mírně eliptické dráze a my se nacházíme v období, kdy je Slunce nejbližší k Zemi.

Nacházíme se v období plném citů, lásky, radosti a pohody, která díky slunečním paprskům k tomuto ročnímu období patří. Svým přístupem, ochotou pomoci, láskou, přistupujeme k ostatním lidem. Můžeme svým úsměvem, dobrou náladou a příjemným chováním jeden druhému opravdu pomoci. Když je dobrá vůle, přicházíme na to, že jeden druhému skutečně dokážeme poskytnout něco ze sebe, a tím obohatit jeho, ale i svůj život. Jsem přesvědčen a doufám, že kolik dobra a pohody kolem sebe rozdáme, tolik se nám jich vrací zpět. Najdeme světlo v tom krásném moři slunečních paprsků a budme k sobě milí a příjemní. Když se “držíme za ruce” jsme na živu a společně vtahujeme energii rozzářených slunečních paprsků.

Přeji vám všem krásné a příjemné prožití letních dnů. Všem zaměstnancům pohodovou dovolenou, relaxaci a zasloužený odpočinek. Ať vám všem toto krásné letní období přinese štěstí, radost, krásné zážitky prožité ve zdraví a pohodě. Přeji vám všem krásné letní dny.



Dalibor Maniš, ředitel

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ DS

Aktivizace DS

A máme tady letní sezonu a s ní spojenou kuželkářskou ligu, kterou jsme zahájili již v květnu. Pravidelně v pondělí klienti mezi sebou soupeří a dosahují čím dál lepších výsledků. Nejlepší hráč bude opět vyhlášen na Kateřinské zábavě.



Květnové slavnosti jsme taky dodrželi. Máj byl postaven i skácen a p. Máťa svým vystoupením krásné květnové dny ukončil. Tradiční špekáčky a vychlazené pivečko taky nesměly chybět.



Nově jsme zavedli ve společenské místnosti ranní cvičení spojené s ranní komunitou.

Pravidelné cvičení za znění relaxační hudby pod vedení našich rehabilitačních pracovníků se stalo velmi oblíbenou aktivitou.



Léto máme spojené s pravidelnou návštěvou Hostýnka. Ani letos tomu nebylo jinak. Bylo nás sice míň, ale i přes malý počet poutníků z řad klientů našeho domova nebyl důvod tuto tradici přerušit. Děkujeme vedení domova, že i přes malý počet klientů nám bylo zapůjčeno auto a mohli jsme realizovat pouť pro ty klienty, kteří se na Svatý Hostýn rádi vracejí.



Zaměstnanci DS Burešov pořádali i letos krajskou soutěž v pétanque. Za naše zařízení bojovali v této soutěži p. Pavel Kovář, p. Rostislav Novák a p. Josef Handl. Celkově soutěžilo 12 družstev, naši klienti se umístili na 4. místě. Za velmi hezkou reprezentaci moc děkujeme a blahopřejeme.



Před prázdninami se za našimi klienty přišly rozloučit děti z MŠ Loučka. Vystoupení, které měly připraveno pro naše klienty, bylo jako vždy originální a moc pěkné.



Za velkou novinku v našem zařízení považujeme mobilní zahrádky, které byly zakoupeny pro účely zahradní terapie klientů. Myslíme si, že k níže uvedeným fotografiím není nutný komentář.

Paní Papežové děkujeme za čerstvé bylinky do naší kuchyňky.



Přejeme všem krásné léto!

Výchovně nepedagogické pracovnice DS

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ DĚNÍ DZR

Valašské Doremi – Letos se Doremi v kulturním domě Loučka konalo už po čtvrté a opět se všichni měli na co těšit. Naše pozvání přijali DZR Pržno, DSS Návojná a DZR Kvasice. Letošní program sestával ze světelné show, kterou představily dámy z terénního programu Klíč, vystoupení dětí z folklórního souboru Dokopyjánek a samozřejmě z vystoupení klientů z Domovů, ať už pěveckých, recitačních, nebo divadelních, které si všichni užili.



Jarní ples po našem - I tento rok jsme dostali pozvání na Jarní ples po našem do Návojně, které jsme rádi přijali. Večer jsme si příjemně užili tancem a občerstvením. Zpět jsme se vraceli v pozdních večerních hodinách příjemně unaveni po krásně prožitém dnu.



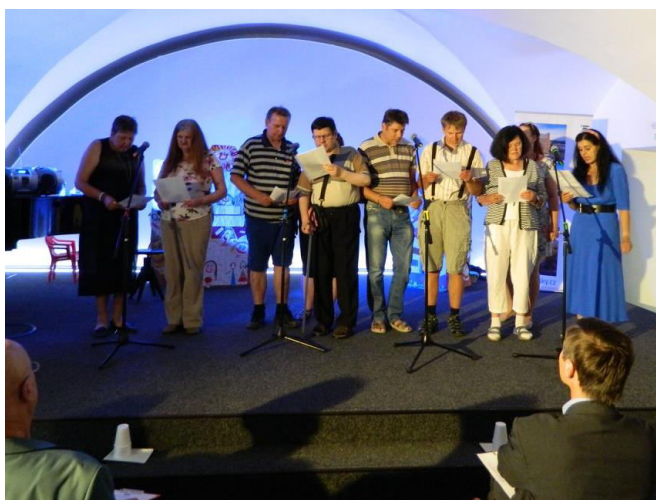
Výlet na svatý Hostýn – Opět po pár letech jsme navštívili svatý Hostýn. Při mši svaté se modlil pan farář i za naše zařízení, klienty v něm a všechny zaměstnance v sociálních službách. Po mši jsme se byli podívat na místní rozhlednu, prošli křížovou cestu a nabrali duchovní, uklidňující energii. S klienty jsme se vrátili v pozdních odpoledních hodinách příjemně unavení z krásného výletu.



Výroba ptačí voliéry - Za pomoci klientů jsme si vyrobili ze staré vyřazené skříně voliéra pro nové uživatele našeho domova a to andulky. Ptáčci si pomalu začínají zvykat na svůj nový domov a klienti se na ně chodí rádi dívat a kochat se.



Nad oblaky, aneb každý může být hvězdou - Ve středu 20. 6. 2018 bylo na zámku ve Vsetíně už od rána rušno. Ve spolupráci se Zlínským krajem pořádali Sociální služby Vsetín 9. ročník soutěže Nad oblaky, která je určena pro osoby se zdravotním, mentálním či kombinovaným postižením. Na letošním ročníku se představilo celkem 6 zpěváků, 1 hudební skupina, 28 výtvarníků a 20 fotografů. V kategorii výtvarné obsadil druhé místo Miroslav Rožek z DZR Loučka a jeho „Slon s deštníkem“. Po nelehkém rozhodování poroty v pěvecké kategorii se vyšplhala na druhé místo skupina Tabák z DZR Loučka, která zazpívala Pár přátel od Michala Davida. Výherci jednotlivých kategorií se zanedlouho zúčastní celorepublikového kola v Olomouci. Všichni soutěžící si odnesli pamětní diplomy a dárkové tašky, vítězové navíc hodnotné ceny a trofeje v podobě pohárů. Celá akce se nesla v příjemné veselé a přátelské atmosféře a všichni vyjádřili přání potkat se ve zdraví na 10. jubilejním ročníku.



Výchovně nepedagogické pracovnice DZR

Relativita

Petr Kroupa

Já prohlížel si sebe
v minulosti nebe
čtyřicet let zpátky
v době mezi svátky.
Bylo to jak včera
v kamen z večera.

Já čekal na tě minut pět,
snad obletěl bych celý svět
a ještě přilít zpátky
jako sto let za poznatky.

Chtěla bych zpívat

Alexandra Navrátilová

Chtěla bych zpívat,
až by se hory zelenaly.
Chtěla bych zpívat,
kde honem dobré noty najít.
Jaké dobří lidé znají,
pro potěchu je mají.

Chtěla bych zpívat,
až by se hory zelenaly,
všechny buňky ve mě hrají
či nechat si chuť svou zajít,
cítit se zas jako v ráji.

Děkovný dopis

Já si vážím, že jsem tady v Loučce se zvláštním režimem.

Pěkně se o nás starají i pan vedoucí Sitko, paní sociální Liduška a všichni jsou obětaví a vstřícní.

Jsou tu i sestřičky VNP Miladka, Mišička, Světlanka, Martinka a Markétka, které jsou v dílně, a děláme si různé výrobky, které si můžeme vzít, a jsou taky na nás milé. Jsou tady i sestřičky, jsou pilné jako včeličky. Chci taky poděkovat panu řediteli, který je milý a taky se o nás stará i panu psychiatrovi děkuji, že nás dobře léčí. A taky chci zmínit opraváře, sestřičku Janičku, Petrušku a Martinku a paní Semelovou.

Dobře nám tu vaří a perou, jezdíme na výlety. Zpíváme tu na karaoke písničky, Světlanka nám moc pěkně hraje na kytaru, chodíme na kuželky a na pétanque a je tu o nás dobře postarané. Já jsem byla pět roků v Kroměříži, a jak jsem sem přišla tak jsem byla jak Alenka v říši divů. V pokoji byl sprchovací kout, postel a poličky. To jsem vůbec nečekala, že půjdu do takového útulného domova. Teď jsem zatím ležák, ale snažím se chodit o berlích, to díky paní rehabilitační Miladce. Těším se, až budu chodit, jezdit na kole, hrát pinec a volejbal.

Všem děkuji za obětavou práci a pěkný přístup ke klientům.

Jana Vašáková

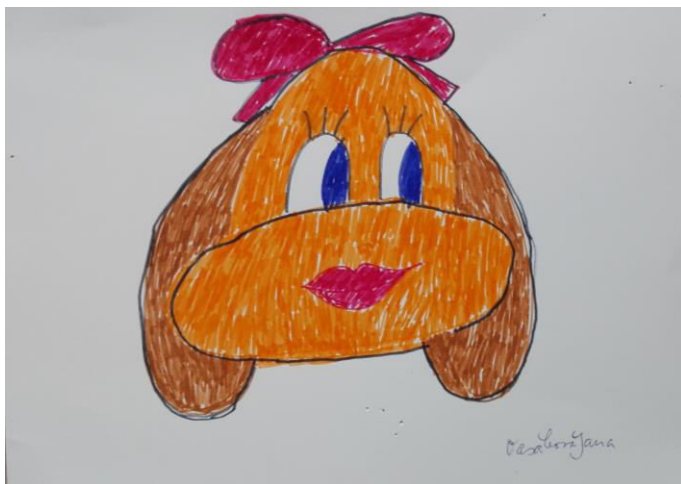




Miroslav Lukáč



Miroslav Rožek



Jana Vašáková



Jana Najtová

Višeň

Alexandra Navrátilová

Višeň, stará višeň,
višeň vysoká.
Na ní višně, zralé višně,
hned každému padnou do oka.



Hned lákají k ochutnání,
zdali nejsou kyselé,
a když pokus dobře vyjde,
dál se zobe vesele.

Koupaliště Újezd – Přišlo léto a k létu nepochybně patří také koupání. Koupaliště v Újezdě je kousek od nás a není problém si udělat procházku s příjemným zakončením v křišťálové vodě.

Pro ty, co to nezvládnou pěšky, jezdí ze zastávky v Loučce autobusy. Pro přesné odjezdy a příjezdy autobusů se obraťte na pracovníky domovů.

Pondělí - pátek: 10:00 – 19:00 hodin
Sobota: 10:00 – 19:00 hodin
Neděle: 10:00 – 19:00 hodin

Dospělí:
Celodenní 25 Kč 50 Kč
Polodenní 15 Kč 25 Kč



Polodenní koupání je od 16:00 do 19:00 h.

Koncert kapely Dareband - Dne 27. září k nám zavítá lidově folková skupina ze Vsetína Dareband, která nám zahraje v kulturním domě v Loučce. Tímto jste všichni srdečně zváni.

Vznik Darebandu se datuje do roku 2005, měsíc zhruba červen. Den nelze přesně určit. Myšlenka, ne přímo založit kapelu, ale zahrát si společně s kamarády je ještě o dva měsíce starší. Tehdy spolu seděli na pivku basák (Dan Káčer) a houslista (Michal Burda) a jak to tak bývá, u piva muzikant vždycky vymyslí něco velkolepého. Vzhledem k tomu, že výše jmenovaní jsou „ostřílení“ hudebníci (oba v té době působili v několika kapelách), nevymýšleli hned název kapely, ani se nedohadovali, co vlastně by ještě mohli hrát. V tom měli oba jasno velmi brzy, neboť na světě už delší čas byly písničky dávného kamaráda Dareby (Jiří Václavík). Když přišli jednoho letního dne na Darebovu chaloupku s tím, že vyslyší jeho přání, že by se s těmi písničkami mělo něco dělat, existovala už natočená verze jedné z Darebových „o husličkách“ (i když jenom koncepčně, na koleně a v mizerné kvalitě), kterou v kuchyni natočil společně s kytaristou Martinem Mrlinou.

Slovo dalo slovo a s přibývajícími kalíšky valašské slivovičky, rostlo nadšení k nazkoušení „jednoduchých“ valašských písniček opatřených jedinečnými, vtipnými a srozumitelnými texty. A že jich Dareba napsal za dobu asi 15 - ti let na dvě stovky, bylo z čeho vybírat. A to už se dostáváme k tolik neoblíbenému „škatulkování“ hudebních žánrů. Má-li se charakterizovat tvorba Darebandu, nelze říci, že se jedná o folklór, spíše jde o písničky inspirované tradicí valašských hudebníků a muzik a tradičních písniček. Jednoduché zpěvné melodie jsou opatřeny texty veskrze popisujícími někdy těžký, někdy veselý život Valachů.

Po několika zkouškách a více či méně zdařených prvních veřejných vystoupení se repertoár písni počal rozšiřovat a časem se zjistilo, že Dareba má v šuplíku krásné duety – resp. písně složené pro mužský a ženský hlas. Vzhledem k tomu, že žena se někdy nedá nahradit (chválabo hu), bylo nutné se poohlédnout po nositelce jasného, pronikavého, ale jemného hlasu. A tak se v Darebandu asi po půlročním působení v čistě chlupské sestavě objevuje zástupce ženského pohlaví – Katka Minarčíková. V tomto složení zahrál Dareband na několika festivalech (Starý dobrý western, Pulčínský Amfolkfest, Olšovecký rybníček, Valašský náky, Gošafest) i menších kulturních, či soukromých akcích.



Vedoucí přímé péče DZR

Jmenuji se Ludmila Mikulková, je mi 26 let a na DZR pracuji jako sociální pracovnice

Vždy v pondělí se setkávám s klienty v kanceláři při výdeji kapesného. Patnáctý den v měsíci jim účtuji důchody a na začátku každého měsíce vrácené částky.

Dále komunikuji s rodinou, opatrovníky, soudy, úřady a spravuji konto každého klienta.

S klienty si i často povídám o všem, co tíží jejich srdíčko. A tohle je jen zlomek práce, kterou dělám.



Než jsem se však ocitla tady, pracovala jsem jako sociální pracovník v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež ve Zlíně



Studovala jsem nejdříve na CMTF Univerzity Palackého v Olomouci, obor: sociální pedagogika a poté jsem studovala na FHS Univerzity Tomáše Bati (UTB) ve Zlíně, také obor: sociální pedagogika.



Co mám ráda?

čokoládu, steaky, usměvavé lidi :), blbiny, umím se radovat z maličkostí



Moje koníčky

tancování, folklór, cestování, kino, procházky přírodou



Co nemám ráda?

Nudu a pomluvy

Přínosy prosté chůze - Chůze je nejdostupnější, nejsnadnější a přitom velmi prospěšná fyzická aktivita, kterou můžete přispět ke zlepšení svého zdravotního stavu. Chůze má řadu vědecky prokázaných pozitivních účinků na naše psychické i fyzické zdraví. Pro člověka je to nejpřirozenější forma pohybu a je navíc vhodná pro každého. Chůze pomáhá posilovat svaly, spaluje kalorie a zajišťuje zdraví a vitalitu všech našich tělesných systémů. A nevyžaduje žádnou zvláštní zdatnost, je vhodná i pro seniory.

30 minut intenzivní chůze denně podpoří:

- vyšší hladinu hormonů serotoninu a dopaminu, které navozují pocit pohody a štěstí
- lepší mentální schopnosti a tvůrčí myšlení
- úbytek tukových zásob
- výrazně nižší riziko onemocnění jako je diabetes či kardiovaskulární onemocnění
- lepší krevní oběh a snižuje riziko vzniku křečových žil
- zlepšení a zrychlení metabolismu
- zlepšení fyzické kondice, zvýšení úrovně energie
- úpravu krevního tlaku
- vyrovnanou hladinu cukru v krvi

Pokud se rozhodnete pro chůzi, začněte pozvolna a postupně navyšujte délku své trasy. Vždy kráčejte v souladu se svým aktuálním stavem, dýchejte zvolna a kdykoliv se zastavte k odpočinku. Nepřepínejte síly, chod'te s dobrým pocitem a usmívejte se. Pokud zvolíte procházku přírodou, kochejte se její krásou. Nezapomeňte zvolit dobrou obuv. Budete-li se procházet pravidelně, brzy se dostaví pozitivní účinky.

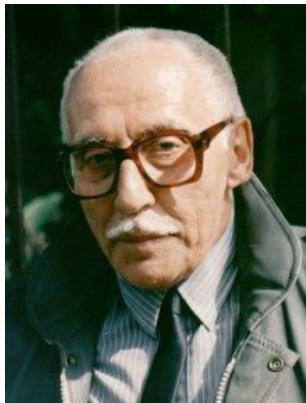


Víte co je to Nordic walking? - Nordic walking přeloženo do češtiny znamená severská chůze a jde o chození se speciálními holemi k tomu určenými. Jedná se o jeden z nejzdravějších sportů, kde zapojujete svaly celého těla, přitom dopady tlumí hole, které navíc pomáhají zapojit do chůze i horní část těla.

„Chůze je nejlepší možné cvičení.“

Thomas Jefferson

Zdravotnický úsek



Miloš Kopecký

Narození: 22. 8. 1922 Praha, Československo

Úmrtí: 16. 2. 1996 ve věku 73 let, Praha, Česká republika †

Životopis:

Národní umělec Miloš Kopecký byl český divadelní a filmový herec. Narodil se do rodiny otci Vladimíru Kopeckému, majiteli kožešnictví, a matce Martě Kopecké (rozené Grimmové), jež byla modelkou a před svatbou se vyučila kloboučnicí.

Jeho matka byla židovského původu a zemřela v Osvětimi. 15. srpna 1944 se ocitl v nacistickém pracovním táboře kvůli svému židovskému původu i Miloš Kopecký.

Začínal ve Větrníku, následovalo Divadlo satiry a pak činohra Národního divadla. Poté, co se pro jeho opilost nedohrálo představení, odešel do Realistického divadla, hrál v Městských divadlech pražských. Nezapomenutelné jsou jeho postavy zlotřilého královského rádce (Pyšná princezna), pistolníka Hoga Foga (Limonádový Joe), Barona Prášila (Baron Prášil), polního kuráta Katze (Dobrý voják Švejk), pana Petra Voka z Rožmberka (Svatby pana Voka), Jana Lucemburského (Slasti otce vlasti), Dr. Štrosmajera (Nemocnice na kraji města) a mnoho jiných drobných i větších postav.



Aby si za války jeho otec Vladimír Kopecký uchoval živnost, dal se se svojí manželkou rozvést. Miloš Kopecký o tom později v knize Já napsal: „Otec nad maminkou de facto vynesl ortel. Kdyby totiž rodiče nebyli rozvedeni, maminka by se neocitla v Osvětimi, ale zůstala by patrně v Terezíně, kde bylo možné válku přežít.“ Tato hrůza z dětství provázela Kopeckého celý život a stála u vzniku jeho maniodepresivní psychózy.

V roce 1945 se poprvé oženil se Stelou Zázvorkovou, se kterou měl dceru Janu. Další jeho manželkou byla Kateřina Soukupová (řidička tramvaje) a následovalo sedm let života u Mileny Le Breux a románek s Věrou Chytilovou. Třetí manželkou byla Jana Lichtenbergová a poslední v roce 1966 tanečnice Jana Křečková. Miloš Kopecký byl známý svou averzí k žárlivosti, svými milenkami se netajil ani před svou zákonitou manželkou. Trpěl maniodepresivní psychózou. Při atacích této nemoci se hlavně opíral o svou poslední choť. Miloval šachy, hrával je především se svým přítelem Josefem Bedrnou. Mezi jeho další herecké kolegy a hlavní přátele patřili Miroslav Horníček, Rudolf Hrušínský, Vlastimil Brodský a Jiří Kodet. Dále se zajímal o politiku, filozofii a miloval psaní dopisů.

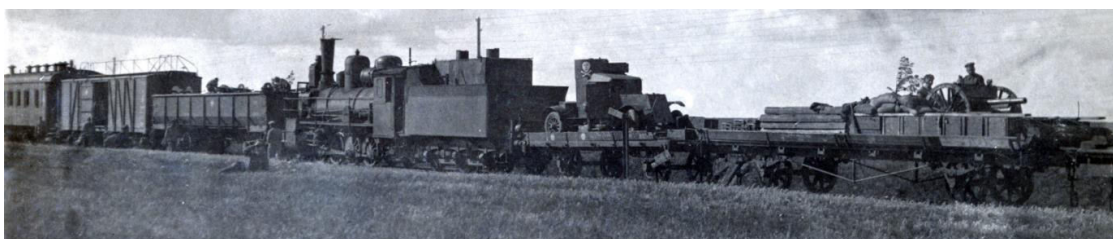


Legiovlak

V letech 2011–2015 zakoupila Československá obec legionářská celkem 11 vyřazených historických vagonů. Jeden z plošinových vagonů dlouhodobě zapůjčily České dráhy, a. s., a kovářský vagon zrekonstruovala a dodala slovenská strana v čele s Nadáciou Milana Rastislava Štefánika a Klubom historickej techniky RD Zvolen. Legiovlak se tak stal skutečně československým. V letech 2014 - 2016 shlédlo Legiovlak na 300 000 návštěvníků.

V současné době již jezdí po naší vlasti Legiovlak čítající 13 vagonů. Pro co největší přiblížení podoby legionářských vlaků a životních podmínek, bojové činnosti a zvyklostí našich dobrovolců, byly vybrány pro rekonstrukci nejčastěji používané vozy. Vlak se skládá z vozu polní pošty, těplušky, plukovní prodejny, ubytovacího, filmového, krejčovského, zdravotního, štábního, velitelského, obrněného a dvou vozů plošinových.

Legiovlak je ambiciózní projekt Československé obce legionářské, který si předsevzal vytvořit věrnou repliku legionářského vlaku z období let 1918–1920, kdy na Transsibiřské magistrále v Rusku probíhaly válečné operace čs. legií. Pomáhá veřejnosti a především mládeži obnovovat povědomí o čs. legiích a jejich zásluhách na vzniku samostatného československého státu. Vstup do expozice Legiovlaku je zdarma a to i díky podpoře Ministerstva obrany ČR, Ministerstva dopravy ČR, Českých drah a. s., SŽDC, ČD Cargo a. s. a dalších partnerů.



Buchlov

Ochránce východní hranice zemí Koruny české. Buchlov se řadí k nejstarším hradům v České republice. Jeho počátky se datují do 1. poloviny 13. století. Význam hradu spočívá především v unikátním zachování původních architektonických prvků jednotlivých výstavby. Jde tak o jeden ze vzácných příkladů v naší architektuře. Nikdy nedobytá pevnost je zároveň ukázkovou ilustrací přeměny strohého gotického hradu v pohodlné renesanční panské sídlo. Hrad Buchlov je nejvýraznější dominantou moravského Slovácka, spolu s kaplí svaté Barbory tvoří oddechové a kulturní prostředí této oblasti.



Buchlov je královský hrad stojící na stejnojmenném kopci v Chříbech nad Buchlovicemi v nadmořské výšce 509 metrů. Byl vybudován v první polovině 13. století. Hrad byl založen jako významný strategický bod. Funkce hradu byla hospodářská, obranná, ale hrad byl také správním střediskem.

Lešná – zlínská zoo a zámek

Zlínská zoo je jedinečným místem, kde mohou návštěvníci vidět zvířata všech kontinentů v přírodním bioparku s volným výběhem. Zvířata tu žijí ve zdařilé napodobenině jejich původního prostředí. Ptáci žijí v ptačích voliérách, které připomínají jejich domovinu, savci jsou vystavováni v přírodních expozicích. K vidění jsou tu sloni, žirafy, nosorožci, zebry, asijské tygři, ušatí medvědi a giboni, australské klokany, bězci emu, ale i jihoameričtí papoušci, mravenečníci nebo lamy. V nové tropické hale Yucatan mezi faunou a flórou uvidíte vzpomínku na civilizaci Mayů, někdejších obyvatelů Yucatánského poloostrova. Říká se, že ZOO Zlín patří k nejkrásnějším místům celé Moravy.



Krásu místa dotváří nádherný historický zámecký park starý více než 200 let. Návštěvníky upoutá svým anglickým slohem a 1150 druhů vzácných dřevin a okrasných bylin. Park patří k dendrologicky nejcenějším zámeckým parkům celé Moravy. Parku se spoustou květin, jezírek, vodotrysků a vodopádů dominuje zámek Lešná, který je proslulý dřevorezbařskou výzdobou interiérů a rozsáhlými sbírkami porcelánu a stříbra.

Zlínské ZOO a park lze navštívit ve všech ročních obdobích. Některá zvířata jsou aktivnější v zimě. Jsou i zvířata, která se na zimu perfektně adaptovala, a tak lze vidět zvířata z teplých krajín ve venkovních prostorech i v zimě.

Svatý Hostýn

První písemná zmínka o kopci Hostýnu (735 m. n. m.) pochází z poloviny 16. století. První osadníci však žili na Hostýně již v pravěku. Vrchol Hostýna je obehnán valem o délce 1 835 m, který má dodnes v některých místech výšku 9 m a šířku 23 m.

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Zdaleka viditelnou dominantou vrchu Hostýna je bazilika Nanebevzetí Panny Marie. Její základní kámen byl posvěcen r. 1721 a vytvořil ji podle plánů J. Ignáce Cyraního stavitel Tomáš Šturm. Stavba byla dokončena v r. 1748. Za oltářem se skrývá reliéf hostýnské madony a pod ním je zobrazena porážka Tatarů.



Sarkandrova kaple - Novobaroční kaple pochází z roku 1889. Vznikla přestavbou staré rottalovské kaple z roku 1658. Oltářní obraz i nástěnné malby zachycují život svatého Jana Sarkandra.

Stará křížová cesta - Základní kámen byl posvěcen v roce 1900, stavbu provedl Otto Zeman. Pašijové obrazy zhotovil bystřický malíř Žůrek.

Jurkovičova křížová cesta - Autorem křížové cesty je známý slovenský architekt Dušan Jurkovič, který při tvorbě zastavení vycházel z valašské tradice. Keramické obrazy vytvořili Joža Úprka a Jano Koehler. Křížová cesta byla postavena v letech 1903 - 1933.

Cesta světla - Cesta světla připomíná velikonoční události Ježíšova zmrtvýchvstání. Základové kameny pro jednotlivá zastavení jsou dary různých kamenolomů. Základ každého zastavení tvoří jiná hornina. Cesta byla vybudována v roce 2010.

Vodní kaple - Kolem roku 1658 nechal postavit kapli s oltářem kolem upraveného vodního pramene Jan hrabě z Rottalu. Interiér dříve zdobily malby vodních zřídél. Během staletí však proběhla řada oprav. Při poslední opravě byla v kapli umístěna nová socha P. Marie Svatohostýnské.

Rozhledna s kaplí svatého Kříže - Rozhledna stojící na vrcholku Hostýna pochází z roku 1897 a nabízí úchvatný výhled na Bystřici pod Hostýnem a vzdálenější rovinu Hané.

Větrná elektrárna - Od roku 1994 je na vrcholku Hostýna v provozu větrná elektrárna.

Hřbitov - Navazuje na Jurkovičovu křížovou cestu. Původně byl vytvořen pro 20 jednoduchých hrobů a postupně byl rozšiřován.

Svatohostýnské muzeum - Je umístěno v prostorách jedinečného Jurkovičova sálu v areálu poutních domů. Ve svých expozicích představuje historický vývoj Hostýna od prehistorie až po současnost. Na galerii je expozice přírodnin, flóry a fauny Hostýnských vrchů.

Vyberte si příšerku, která je vám nejvíc sympatická (nejvíc se vám líbí).

1. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je slabá vůle. Jste člověk bezelstný, upřímný a bezstarostný. Stále se díváte na svět očima nevinného dítěte. Snadno se seznamujete. Máte rádi pohodu a dobrou náladu. Dokážete milovat z celého srdce a stejnou lásku v jiných probouzet. Životní zkoušky vás snadno zaskočí, nečekáte od života nic špatného. Váš optimismus k vám přitahuje lidi, měli byste však možná být opatrnější.

2. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je chtivost. Jste hluboký, přemýšlivý, praktický člověk. Nerozptylujete se povrchními zájmy. Je vám cizí každá lehkomyšlnost, neděláte rychlé závěry. Dáte si čas, abyste lidi či věci prozkoumali, poznali a pochopili. Někdy jste proto nemluvní a zamyšlení a přestáváte vnímat svět kolem sebe. Lidem vaše moudrost a rozvaha imponují.

3. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem jsou obavy. Jste přirozený, upřímný člověk. Nikdy nic nepředstíráte, na nic se nehrajete. Nemáte žádné komplexy, neděláte si starosti s maličkostmi. Vaše vnitřní svoboda zpravidla nachází výraz v nějaké tvorbě. Tvůrčí činnost vás naplňuje štěstím, při ní se cítíte uvolnění a svobodní. Vaše život a vnitřní záře lidi přitahují. O vašich občasných vnitřních pochybách nikdo nic neví.

4. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je smutek. V davu vyniknete, i když se sebevíc budete snažit s ním splynout. Povahou i jednáním jste čestný člověk. Nemáte proč předstírat, že jste někdo jiný. Lidem se líbí vaše odbojná, buřičská povaha. Nesnášíte lež a pokrytectví a vždycky se ozvete, děje-li se někomu křivda. Vaše osobitost každého okouzlí.

5. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je malomyslnost. Jste realistou i zároveň i idealistou. Vidíte svět takový, jaký je i takový, jaký by mohl být. Uvažujete globálně a nikdy se nezříkáte toho, v co věříte.



Máte velké plány. Někdy se necháte unést vlastním sněním. Lidem se líbí vaše rozhodnost. Jste bojovník, a tím získáváte sympatie.

6. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je napětí. Jste člověk energický, živý a veselý. Život kolem vás jen kypí. Každý vás už zdaleka vidí. Jste také velmi odvážní a pevní. Nebojíte se lidi vést a rozhodovat. Svůj vnitřní žár a vášnivou letoru dokážete velmi často držet pod zámek a nedávat ji najevo. Když je však projevíte, je každý vámi okouzlen.

7. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je citlivost. Jste člověk otevřený a milující, zvyklý v životě víc dávat, nežli brát. Upřímně si přejete lepší svět. Vážíte si všeho, co v životě máte a většinou jste zcela spokojeni. Jste velmi citlivý a tato citlivost vás zároveň posiluje i dělá zranitelným. Jste velmi štědrý. Je snadné si vás zamilovat.

8. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je melancholie. Jste uvážlivý člověk, všechny životní oblasti máte v rovnováze. Pokaždé, když se v životě ocitnete před nějakou volbou, snažíte se najít jakýsi průměr, kompromis. Jste oblíbení, lidé se s vámi cítí lehce a přirozeně. Každému se líbí vaše životní heslo, kterým se důsledně řídíte i v praxi: Žít a nechat žít.

9. Příšerka tvrdí, že vaším vnitřním démonem je pýcha. Při všem, co v životě děláte, jste plni nadšení. Máte o svět opravdový zájem, rádi se učíte a poznáváte nové věci. Člověka se spíše snažíte pochopit, než abyste ho předem odsuzovali. Lidí strhuje vaše schopnost vnést humor do každé situace a rádi vám odpustí zřídkažavý závan přesvědčení, že něco víte ze všech nejlíp.

Řecko

Hlavní město - Athény

Řecké tradice:

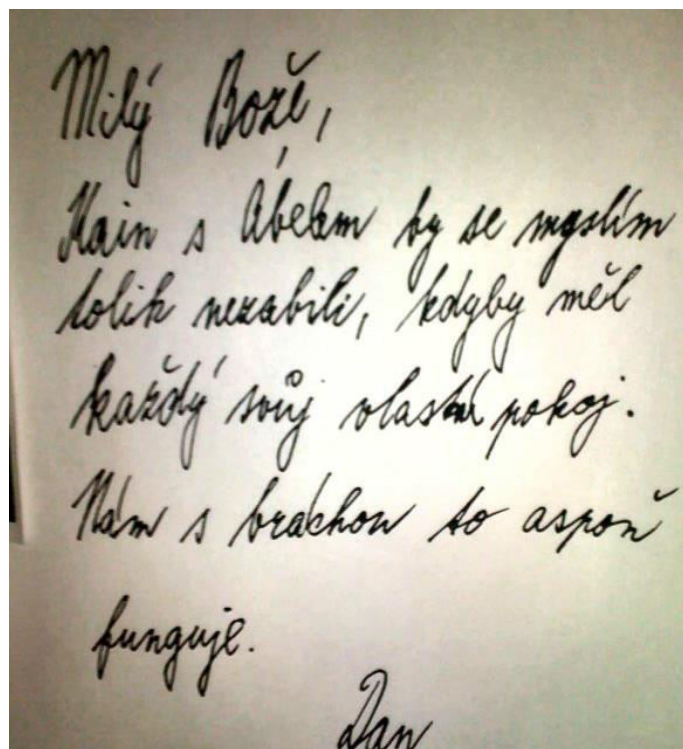
Řecko je země, která si zakládá na svých tradicích a bohaté kulturní minulosti. Je to také země, ve které se více než 90% obyvatelstva hlásí k pravoslavné církvi. Obojí ovlivňuje i pojetí výročních obřadů a svátků v Řecku. Většina svátků je spojena s pravoslavným kalendářem a jmény svatých, řada z nich se slaví už od byzantských dob, některé tradice ale jdou ještě dále, až do starověkého Řecka.

Řekové velmi lpí na své rodině. Rodina je v Řecku základ všeho. Rozsáhlé příbuzenské vztahy bývají velice pevné a postavené na osobnosti hlavy rodu, která až direktivně rozhoduje o osudu členů rodiny. Alespoň jednou denně - a to při večeři - se rodina sejde u společného jídla, které trvá mnohdy i dvě tři hodiny. Během svátků - zvláště církevních - se v Řecku schází celá příbuzenstva a odpolední setkání se protáhne do večere a ta nezřídka až do brzkých ranních hodin druhého dne. Dá se říct, že v průběhu roku Řekové v podstatě žijí od jednoho svátku ke druhému. Těší se na ně, mluví o nich dlouho předem a pečlivě se na ně připravují. Po svátečních dnech prožitých v rodinném kruhu, nebo dokonce v „kruhu“ celé vesnice, kdy se tančí, zpívá a vychutnává dobré jídlo a pití se na ně ještě dlouho vzpomíná. Mnoho zvyků se také váže k přírodě, která jim pomáhá načerpat nové síly. Nejmladší generace ve velkých městech, především v Athénách a Thessaloniki už není s tradicemi svázána tak pevně, ale rádi jezdí za svými příbuznými na vesnici, kde si užívají rodinnou pohodu. Některé řecké zvyky jsou obdobné jako u nás, ať už proto, že vyvěrají ze společné křesťanské tradice jako

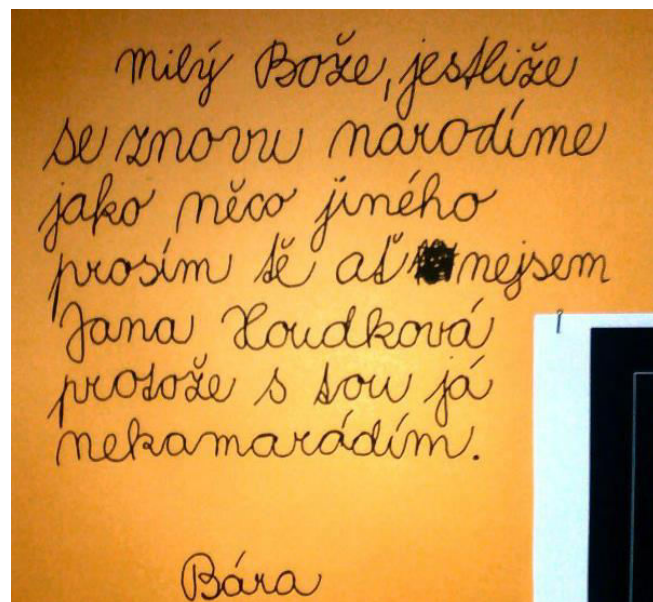


např. Vánoce a Velikonoce nebo z pravidelného běhu přírody, např. 1. máj, ale mnohdy jsou slaveny jinak. Na jednotlivé sváteční dny je kladen rozdílný důraz, popř. existují řecké tradice, které jsou nám úplně cizí, ze kterých na nás dýchá tajemno až východní mystika. Během významných pravoslavných svátků je veřejný život země téměř ochromen. Možnost sledovat zvyky, obyčeje a tradice je nezapomenutelná zkušenost a Řekové každého ochotně do tradičních rituálů zasvětlí. I tady platí klasická řecká "filoxénia" (filo = láska, náklonost, xenos = cizinec, host). Každý, kdo přichází v míru, je vítán.

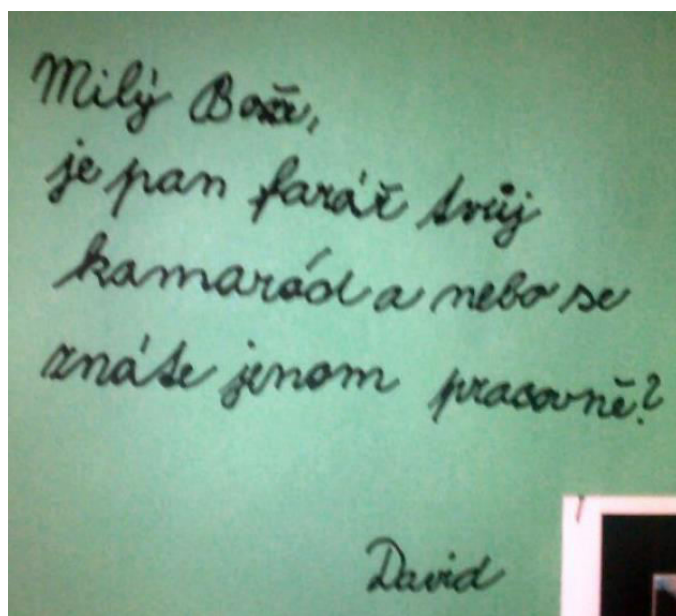
Dopisy dětí Bohu :)



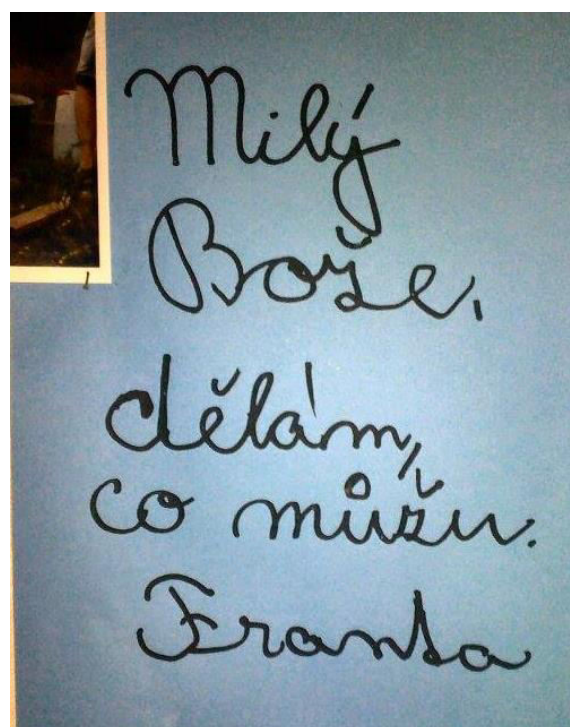
Milý Bože,
Kain s Abelem by se mohl
kolik nezábít, kdyby měl
každý svůj vlastní pokoj.
Mám s brachou to aspoň
funguje.
Dan



Milý Bože, jestliže
se znovu narodíme
jako něco jiného
prosím tě ať nejsem
Jana Loudková
protože s tou já
nekomarádím.
Bára



Milý Bože,
je pan farář svůj
kamarád a nebo se
zná se jenom pracovní?
David



Milý
Bože,
dělám
co můžu.
Franta

Výchovně nepedagogické pracovnice DZR

Redakční rada Domovského zpravodaje

Dalibor Maniš, Mgr. Karla Čížová, Bc. Dagmar Fiedorová, DiS, Milada Surovcová, Markéta Zvonková, Michaela Vašíčková, Martina Jálová, Světlana Čurečková, Ing. Daniel Sitko, Blanka Lysáková, Ludmila Divoká, Jana Konečná